

Dějiny adventizmu od jednoty k rozdělení.

Ladislav Hodač – Tajemství Bible

Když se Ježíš před tím, než ho zradil Jidáš, modlil ke svému a našemu Otci za učedníky, tak se kromě jiných věcí modlil za jejich jednotu. **Jan 17: 20– 21** ²⁰ Neprosím ale jen za ně. Prosím i za ty, kteří ve mě uvěří skrze jejich slovo. ²¹ Ať jsou všichni jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě; ať jsou i oni jedno v nás, aby svět věřil, že jsi mě poslal.

My ovšem víme, že Satan nikdy nespí a že se od počátku vzniku křesťanství snažil škodit a rozložit mladou církev. Apoštol Pavel to vyjádřil následovně.

Skutky apoštolů 20: 29– 30 ²⁹ Vím, že po mém odchodu mezi vás přijdou draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo. ³⁰ I z vás samotných povstanou lidé, kteří budou překrucovat pravdu, aby strhli učedníky za sebou.

Později po nástupu papežství k moci v roce 538 po Kristu se projevil duch dravých vlků ve středověké církvi a začalo nemilosrdné pronásledování všech, kteří věřili jinak, než to vyžadovala Římská církev. Pravda byla potlačována. To trvalo až do roku 1798. V této době začali mnozí lidé studovat biblická proroctví. V USA to byl William Miller a z hnutí Milleritů po velkém zklamání v roce 1844 začala vznikat CASD. Můžeme očekávat, že nepřítel spasení nebude nečině přihlížet a bude se snažit naše hnutí zničit, tak jako to dělal po celé dějiny lidstva. A o tom budeme teď uvažovat.

Podíváme se nyní na období dějin našeho hnutí v létech **1844 – 1888**. V této době se formovala vize našeho hnutí, tzv. pilíře víry, což byl základ jednoty naší církve.

E. G. W. s pohledem zpět na dějiny adventizmu a na rok 1888 napsala v **Radách pro spisovatele a editory. 52.2** Jako lid musíme stát pevně na základech věčné pravdy, která ustála každou zkoušku a zkoumání. **Musíme se pevně držet pilířů naší víry.** Principy pravdy, které nám Bůh zjevil, jsou naším jediným základem. Ty z nás udělaly to, kým jsme. Čas nezmenšil jejich hodnotu. **Zvláštní svědectví, série B, číslo 2, str. 51, 1904/ CW 52.2**

Otázka je, co jsou pilíře naší víry? Mnoho lidí na to má různý názor. Podstatné je, jak definuje **E. G. W. (Elen Gould Whiteová)** pilíře víry. E. G. W, když reflektuje události roku 1888 v Mineapolis, obzvláště ve světle toho, že někteří bratři měli názor, že poselství Jonese a Wagonera o ospravedlnění z víry, mělo sloužit k odstranění pilířů víry, se vyjádřila takto: „V Mineapolis dal Bůh svému lidu vzácné drahokamy pravdy v nových souvislostech. Toto světlo z nebes bylo některými odmítnuto se stejnou tvrdohlavostí, kterou předvedli židé, když odmítli Krista. Také se mnoho hovořilo o tom, že se máme držet starých pilířů. Ale bylo zřejmé, že ani nevěděli, co vlastně staré pilíře jsou. Byly předloženy důkazy a úvahy z Božího slova, které oslovily svědomí. Ale mysl lidí byla zablokována, zapečetěna, aby světlo nemohlo proniknout, protože se rozhodli, že by bylo nebezpečnou chybou odstranit ty staré pilíře, zatímco ze starých pilířů nebyl odstraněn ani kolík. Ale oni měli překroucené představy o tom, co vlastně staré pilíře byly.“

„Kolem roku **1844** se odehrály velké události, které našim užaslým očím zjevili pravdy o očištění svatyně v nebesích, což mělo rozhodující význam pro Boží lid zde na Zemi, také poselství prvního, druhého a třetího anděla, také rozvinutý prapor na kterém bylo napsáno Boží přikázání a víra Ježíšova. Další z pilířů spojený s tímto poselstvím byl Boží chrám v nebi, který byl viděn jeho pravdu milujícími

lidmi a truhla, která obsahovala Boží zákon. Světlo soboty čtvrtého přikázání osvítilo silnými paprsky cestu těm, kteří přestupují Boží zákon. Smrtnost zlých lidí je starý pilíř. Nemohu si vzpomenout na nic jiného, co by se dalo nazvat starým pilířem. Všechn ten povyk kolem změnění pilířů je výmysl.

Když si to shrneme, tak pilíře víry jsou: Svatyně, trojandělské poselství, Zákon a víra Ježíšova, sobota a věrouka o tom, že neexistuje nesmrtnost duše. CW 30, 1889

My to nyní nazýváme doktrínou. Ale je velký rozdíl mezi doktrínou a pilířem. Pilíř je to na čem teologická stavba stojí. Doktrína je střecha na stavbě. O tom ale později.

E. G. W. Velký spor věků str. 279 Otázka svatyně se stala klíčem k vysvětlení zklamání z roku 1844. Otevřela celou soustavu vzájemně spojených pravd, které ukazují, že velké adventní hnutí vedl Bůh a dále odhalují jaké je dnes postavení a úkol Božího lidu.

E.G. W. se zde soustřeďuje na jeden pilíř naší víry. A to je svatyně. Myslím, že je férové domnívat se, že zde je klíč k jednotě Božího lidu. K jednotě CASD. Kdyby pilíř svatyně neexistoval, nebyl by žádný důvod k naší existenci.

V roce 1850 **E. G. W.** v dopise č. 30 napsala. „**My víme, že máme pravdu.** Bratr Rhodes spolu s bratrem Johnem Andrewsem se vydali do východní části státu, aby shromáždili rozptýlené stádo. Dostali jsme od nich dva úžasné dopisy. Bůh působí a přivádí lidi z temnoty k jasnému světlu pravdy. Obdrželi jsme úžasné dopisy z různých míst. Bůh je s Izraelem.“

Co bylo tou pravdou, o které je zde řeč, pět let po velkém zklamání z roku 1844? Je to celý systém pravdy. Všechno začalo zklamáním. Zklamání vedlo naše pionýry ke studiu Bible a přezkoumání toho čemu věřili. Studium objevili hermeneutický (výkladový) princip svatyně. Toto poznání aplikovali na všechny pravdy, které objevili. Tím objevili celý systém pravd. A s tím pak šli do světa, aby získali lidi pro Krista. Teprve pak, aby mohli pracovat efektivněji, začali přemýšlet o organizaci a pak v roce 1863 založili CASD. Naše církve tedy vznikla díky teologickému objevu monumentální dimenze. Možná ani oni sami si plně neuvědomovali důležitost a bohatství jejich objevu. Většina z nás v dnešní době nedoceňuje a nevěší si, nerozumí, nebo ještě hůř potlačuje, tento teologický objev.

Kdybychom si představili adventistickou teologii, jako dům stojící na pevných základech, tak ten dům vypadá takto: pevným základem, na kterém ten dům stojí je to, co jsme podělili po protestantských reformátorech. A to je princip - sola, tota, prima skriptura, tedy pouze písmo, celé písmo, tedy to čemu říkáme Starý i Nový zákon, a písmo na prvním místě. Naše teologie není založená na E. G. W. To si nenechte od nikoho namluvit. Na tomto pevném základu neboli fundamentu stojí 5 silných pilířů naší víry. A ty jsou: **svatyně, sobota, zákon, poselství 3 andělů a učení o tom že neexistuje nesmrtnost duše.** Na těchto pilířích je postavena střecha, která se skládá z celého systému pravd, které jsou propojeny v dokonalé harmonii. Když toto naši pionýři, tedy první generace ASD pochopili, tak šli tyto pravdy vyprávět celému světu.

Dokud se naše hnutí, naše církve držela této stavby, této struktury, tak byla jednotná. Pod vedením Svatého Ducha začala pro Krista dobývat svět. Chyba naší církve v současné době je, že chceme evangelizovat svět bez této stavby, bez této zkušenosti. Chybí nám moc hlásat naše poselství, protože z velké části zavrhneme to, co nám bylo inspirací sv. Ducha zjeveno. Měli bychom se tedy pod vedením sv. Ducha vrátit zpět k Bibli a prostudovat si celý systém naší teologie, každý sám pro sebe, abychom se upevnili v tom, čemu věříme a s tím pak v moci sv. Ducha šířili pravdu Kristova evangelia na celé planetě. Vylití sv. Ducha, to čemu říkáme pozdní dešť se nestane, když se o Něj budeme pouze modlit a při tom budeme zavrhnout to, co adventistům první generace ukázal.

Posuneme se teď dále v čase, do roku **1888** kdy proběhla důležitá generální konference v Minneapolis. **E. G. W.** o těchto událostech mimo jiné řekla, cituji z „**Dopisu bratrům, kteří se shromáždí na generální konferenci v Mineapolis 15. Srpna 1888** : „Bylo mi ukázáno, že existuje mnoho našich kazatelů, kteří berou věci jako samozřejmost a nevědí sami pro sebe, jestli věří pravdě, nebo omylu proto, že nestudují hluboce a kriticky písmo. Kdyby radši méně kázali a strávili více času na kolenou před Bohem a prosili ho, aby jim otevřel chápání, pravdy jeho slova, a tím měli poznání sami pro sebe a stáli na pevném základu. Boží andělé by je obklopili a pomohli jim v jejich úsilí.“

Toto píše druhé generaci vůdců naší církve 44 let po událostech velkého zklamání a úžasných teologických objevů.

Dále dopis pokračuje slovy: „Existuje jakási nádherná lenost, kterou si dopřává velký počet našich kazatelů. Líbí se jim, že jiní zkoumají písmo za ně. Pak přijímají pravdu z jejich rtů jako fakt, ale nevědí, jestli je to biblická pravda, kterou by zjistili svým vlastním zkoumáním a hlubokým přesvědčením Božího Ducha na jejich srdce a mysl.“**Manuály 1888 38.3**

Jak můžeme tedy vidět, mnoho vůdčích osobností církve ztratilo pojem o tom, co jsou pilíře víry již v druhé generaci ASD, protože byli líní studovat sami pro sebe. Snažili se hlásat evangelium bez znalosti základů adventistické teologie.

V dnešní době je to v mnoha případech tak, že lidé získání pro Krista na evangelizačních akcích jsou nadšení a zapálení pro pravdu, se kterou se seznámili, protože byli seznámeni s pilíři víry, tedy základy adventistické teologie. Naproti tomu se v mnoha našich vzdělávacích institucích neučí ani pilíře naší víry a ani kompletní systém pravdy. Pravděpodobně proto, že mnozí, kteří vyučují, tyto věci sami neznají, nebo jim nevěří. Jak můžeme tedy očekávat, že naše mládež bude skutečně zapálena pro pravdu a obrácena. Stávají se z nich adventisté pouze podle jména, nebo podle kultury. V církvi není žádná síla a to je ideální podhoubí pro rozdělení.

Shrneme si to. GK v Mineapolis poukázala na problém druhé generace ASD. Pilíře sice nebyly změněny, ale byly zanedbány. Důležité téma ospravedlnění z víry nebyl pilíř. Nová druhá generace vůdců neměla jasno v tom, co jsou pilíře víry. U vůdčích osobností na úrovni GK se projevila lenost studovat Bibli. První generace nepředala pilíře víry a jejich hermeneutickou funkci, tedy metodu interpretace té druhé generaci. Tak začala příčina nejednoty a rozdělení v naší církvi. To pokračuje až dodnes. Studium Bible bylo a je z velké části nahrazeno kulturou. Důraz byl dán na ospravedlnění z víry a toto téma, i když velmi důležité, začalo postupně vytlačovat svatyni, jako důležitý pilíř naší víry.

Postupme dál v čase do let **1897– 1905** V této době začal satan hledat způsob, jak nahradit pilíře naší víry panteismem.

E. G.W. Vybrané spisy 1 str. 204. „Nepřítel lidí hledal způsob, jak by přinesl úvahu o tom, že by mezi ASD mněla nastat velká reformace. Tato reformace by měla zahrnovat myšlenku vzdát se doktrín, které stojí jako **pilíře naší víry** a měl by také začít proces reorganizace.“

Skrze Kelloga a jeho knihu Živý chrám, se dostala myšlenka Pantheismu do naší církve. Slovo **Panteismus** se skládá z (řec. πάν (pan) = vše a θεός (theos) = bůh) Jedná se o filosofický názor na svět, založený na přesvědčení, že všechno, co jest, tvoří jeden celek, který je božské povahy. Tuto myšlenku začali akceptovat někteří lidé na úrovni GK. Kdyby se tyto myšlenky a názory plně uchytily v GK, tak by CASD přestala existovat. E. G. W. to po zázračné intervenci Pána Boha pochopila a postavila se proti tomu a adventismus byl zachráněn. Byl to útok na pilíře naší víry a bez těchto pilířů nemá adventismus smysl. Jinými slovy nepřítel se snažil a snaží nahradit naše biblické pilíře jinými pilíři.

Takže panteistická teologická stavba vypadá tak, že základ, neboli fundament, je tvořen filosofií, tradicemi, vědou a kulturou. Na tomto základu stojí jediný pilíř Panteismu, což by se dalo vyjádřit, že „svět je v Bohu, jako Bůh“. Na tom je postavená střecha ze systémů filosofie, vědy a kultury. Posláním církve by byl ekumenismus a tradice. Tomu bylo po Božím zásahu skrze E. G. W. naštěstí zabráněno.

Pojďme se teď posunout do let **1905 – 1957**.

V těchto letech dosáhla popularita a autorita E. G. W. svého vrcholu, někdy v praxi až natolik, že hrozilo nahrazení Bible Ellen G. Whiteovou. To se stávalo pravděpodobně na základě toho, jakou roli sehrála v potlačení nebezpečí Panteismu. Přesto, že pilíře víry zůstaly oficiálně nezměněny, začala se v naší církvi projevovat nejednota. V praktickém životě církve, se začala prosazovat evangelikální interpretace ospravedlnění z víry. Toto téma se začalo stávat jediným pilířem adventismu.

Kolem roku **1957** došlo k dalším významným událostem, které měly vliv na naši teologii. Došlo k vydání knihy ASD odpovídající na otázky o doktríně. Pravděpodobně žádná jiná kniha nevyvolala tolik sporů v historii církve. Tato kniha byla vydaná jako výsledek a odpověď setkání ASD a evangelikálních protestantů. V setkání šlo o otázku, jestli ASD jsou sekta, nebo ne. Tuto otázku zde nebudeme řešit. Zajímavé ale je, že na prvních stránkách knihy jsou tři listy věroučných článků a ty jsou rozděleny do tří skupin. První listina obsahuje věroučné body víry, které máme společně se **všemi** ostatními křesťany. Tam je napsáno Bůh, Trojjedinost, Spása – Evangelium, hřích, církev. Druhá listina obsahuje věroučné body víry, které máme společně s **některými** křesťany. A tam je napsáno desátky, prorocká interpretace a to, že člověk nemá nesmrtnou duši. Třetí listina obsahuje věroučné body víry, které jsou **odlišné**. A tam je napsáno svatyně, trojandělské poselství a dar Ducha proroctví v životě a díle E. G. W. Nezapomeňme, že ASD tenkrát chtěli docílit, aby se jiní protestanté na nás nedívali jako na sektu. Což já osobně nechápu, protože mně je jedno, co si kdo o mé víře myslí.

Podívejme se ale, co se zde stalo. Z pilířů víry, jako je svatyně a trojandělské poselství, se stali věroučné body víry, které jsou odlišné od ostatních. Takže nyní svatyně a trojandělské poselství již nejsou pilíře naší teologie, ale jsou to věroučné články, jako všechny ostatní. Naše nejednota je tedy způsobena tím, že minulá generace zapomněli, nebo nedocenili důležitost pilířů víry. Původní pilíře víry byly odstraněny, nebo nahrazeny něčím jiným.

V naší církvi je spousta lidí, kteří jsou přesvědčeni, že nejsme církví ostatků a že na nás není nic zvláštního. Když je nějaký ASD přesvědčen, že evangelikální teologie je ve všech bodech čistě biblická, v bodech jako je spása člověka, evangelium, trojjedinost, doktrína o Bohu, hřích, církev, když věří, že tam nejsou žádné tradice, tak jako u katolíků, žádný vliv filosofie, a že jediný rozdíl mezi námi a jimi jsou pouze **tři odlišné věroučné body**, tak se tomu snad ani nelze divit. Když si například nějaký ASD myslí, že věrouka o spáse člověka, což je přece podstatná věc, je stejná u evangelikálních protestantů jako u nás, tak jaké právo máme si myslet, že jenom my máme pravdu a jsme tou jedinou pravou církví, tedy ostatky. Problém je v tom, že to není pravda. Takový adventista v tomto případě nezná pilíř biblické - adventistické víry, což je svatyně. Kdyby znal nauku o svatyni, jeden z pěti pilířů adventizmu, tak by pochopil, že naše chápání toho, jakým způsobem je člověk spasen je podstatně jiné, než jak tomu rozumí a věří jiní protestanté. Pilíře víry ztratili svoji hermeneutickou neboli interpretační - výkladovou roli. Jinými slovy z pilířů víry se stala taková zvláštní nálepka. Ostatní křesťané nemusí tuto nálepku přijímat, aby byli spaseni. Ospravedlnění z víry, jak to chápal Luther, se stalo hermeneutickým principem adventismu. Vize adventismu se začala měnit.

Opět se posuneme v čase do let **1960 – 1980**. Toto období bychom mohli nazvat intelektuální krizí. Adventisté, kteří objevili náš teologický systém v první generaci, byly obyčejní lidé. Nikdo z nich neměl univerzitní vzdělání. Nebyli to profesori teologie. Proč? Protože ti, kteří studují na univerzitách a teologických seminářích, jsou školeni mimo jiné ve filosofii. Filosofie je láska k moudrosti. Ovšem k lidské moudrosti. Je tam příliš mnoho Aristotela, Platóna a Parmenida, Descarta, Huma, Kanta,

Kierkegarda, Wittgensteina a jiných. Lidé školení v akademických institucích nejsou školeni ve většině případů v sola, tota, prima skriptura. Proto si Bůh použil lidi bez akademického vzdělání. Zdá se mi, že se dějiny budou, těsně před příchodem našeho Pána Ježíše Krista, opakovat. Přečteme si teď k tomuto tématu několik citátů od proroka doby konce **E. G. W.** z knihy **Velký spor věků**. Na straně **386** se dočteme: „Satan se stále snaží upoutat pozornost na člověka místo na Boha. Vede lidi k tomu, aby vzhlíželi k biskupům, k duchovním, k profesorům teologie jako ke svým vůdcům, místo toho, aby studovaly Písmo a sami se seznámili se svými povinnostmi. Když pak ovládne mysl těchto vůdců, může si s masami dělat, co chce.“

Dále se dočteme na str. **388**. „Vzdělaní lidé, kteří se považují za velmi moudré, zatemnily a zpochybnili i ty nejjasněji vyjádřené biblické pravdy. Učí, že Písmo má mystický, tajemný, duchovní smysl, který nelze z vlastního textu vyčíst. Jsou to falešní učitelé. Takovým lidem Ježíš řekl: “Mýlíte se, neznáte Písma ani Boží moc.“ **Marek 12 : 24**

Dále autorka píše: „První a nejvyšší povinnosti každé rozumné bytosti je naučit se ze Písma, co je pravda, pak podle toho žít a povzbuzovat druhé, aby to dělali také. Každý den bychom měli pilně studovat Bibli, uvažovat o každé myšlence a porovnávat jedno místo v Bibli s ostatními. S Boží pomocí si musíme utvořit svůj názor, protože před Bohem budeme odpovědný každý sám za sebe.

Na straně **389** pokračuje: „Všichni, kdo berou vážně svůj věčný úděl, by si měli dávat pozor na pochybnosti. Budeme svědky útoku na nejvlastnější pilíře pravdy. Není možné se nesetkat se zesměšňováním, s překroucenými názory na pravdu, se zrádným a zhoubným učením moderního ateismu. Satan přizpůsobuje svá pokušení každé skupině lidí. Nevzdělané lidi ovlivňuje pošklebky a výsměchem, vzdělaným předkládá vědecké námitky a filosofické důkazy, které v nich mají vzbudit vůči Písmu nedůvěru nebo pohrdání.“

Na straně **393** autorka píše: „Až nastane doba, kdy bude třeba, aby poselství tří andělů bylo šířeno s maximální intenzitou, bude Pán působit prostřednictvím prostých lidí, kteří získají kvalifikaci spíše pomazáním Ducha, než studiem ve vědeckých ústavech. Věřící budou radostně zvěstovat poselství, které jim Bůh svěřil. Odhalí hříchy Babylona, tragické následky vynuceného zachovávání církevních tradic, vliv spiritismu, nenápadný, ale rychlý postup papežské moci. Budou burcovat lidi vážnými výstrahami.“

Na straně **386 E.G.W.** dále píše: „Bůh však bude mít na zemi lid, který Bibli přijal, jako jediné měřítko každého učení a jako základ všech reforem. Názory vzdělanců, vědecké teorie, vyznání víry a rozhodnutí církevních sněmů, která jsou tak početná a rozmanitá, jak početné a odlišné jsou církve, hlas většiny – nic z toho, ani všechno dohromady nemůžeme pokládat za důkaz pro nebo proti kterémukoli článku víry.“

Pojďme si teď udělat přehled o tom, jak se teologie přestěhovala, dalo by se říci z našich sborů do teologických univerzit a seminářů. V roce **1932** vznikl graduální program v teologii. V roce **1937** vznikl první teologický seminář v Takoma Park USA. V roce **1959** vznikla Andrews universita. V roce 1961 Loma Linda universita. V sedmdesátých vznikaly instituce, nebo semináře, kde bylo možné získat titul doktora. V devadesátých letech došlo k explozi vzniků seminářů a universit. V roce **2015** jsme měli 120 universit a vysokých škol. Tyto vzdělávací instituce formují mysl a postoje našich vůdců, kazatelů, učitelů teologie, misionářů, evangelistů, administrátorů a jiných. Kultura, postoje, způsob myšlení, to jak se dělá teologie, principy a metody biblické interpretace, se na těchto institucích předávají z generace na generaci. Když jsme tedy, jako církve, ztratili vizi adventizmu, ztratili naši identitu, pilíře víry a na straně druhé jsme přijali vizi evangelikální teologie a to vše se vyučuje na našich vzdělávacích institucích po mnoho generací, tak je logické, že se do našeho teologického systému vloudily cizí elementy. Prostě nepřítel dostal za naše hradby trojského koně. Ten trojský kůň se mnohým velmi líbí. Proto je těžké se ho zbavit. Kdo formuje mysl těch, kteří nám kážou a učí nás? Když někdo studuje na

univerzitě tak z velké části studuje to, co si jiné generace před ním o tom daném tématu mysleli. Když chce někdo napsat teologickou dizertační práci, tak musí studovat to, co na dané téma napsali jiní lidé před ním. Studují to, co napsal Augustýn, Tomáš Akvinský, Luther, Kalvín atd. Tito lidé pracovali s filosofickými myšlenkami Aristotela, Platóna a jiných. Takové věci se ovšem v sobotní škole neučí. Kromě toho pokud se dobře pamatuji William Miller, když studoval Bibli, tak se tyto věci také neučil.

Měl k dispozici Bibli, konkordanci, modlitbu a působení Svatého Ducha. Stejně tak naši pionýři. My všichni se musíme vrátit k Bibli, a k principu sola, tota, prima skriptura. Nesmíme být líní a studovat každý sám pro sebe. Měli bychom si ověřovat všechno, co slyšíme, tak, jak to dělali Berejští, které za to apoštol Pavel chválil.

V letech **1979 – 1980** došlo k další významné události, která ovlivnila teologii naší církve. Hlavní roli hrál oblíbený učitel a teolog Desmond Ford. Použiju zde jenom jeden jeho citát z knihy Adventistická krize duchovní identity od Desmonda Forda z roku **1982**.

„[Centrum zemětřesení je doktrinálního druhu, jedná se o evangelium a svatyni. Jde o to, že to co Pavel nazval spravedlnost z víry je technický termín pro ospravedlnění. Že Kristova lidská přirozenost byla v duchovním smyslu jako ta Adama před jeho pádem, že věřící člověk má rozsudek posledního soudu v okamžiku když uvěří a má ho tak dlouho dokud věří a že vyšetřující soud a rok 1844 nemají žádné opodstatnění v Písmu. Toto poznání mnohé omámilo až se potácejí, zatím co na jiné, kteří uctívají ve stejném sboru to má opačný vliv.](#)“

Podstatná informace v tomto textu je, že se podle Forda nejedná o problém exegetický, tedy jak text vykládáme, ale o problém doktrinální, což je věroučný. Ford sice často řešil problém, jak texty vykládat, ale v tomto případě je to útok na jeden z hlavních pilířů adventizmu a to je svatyně a s tím související vyšetřující soud, spása člověka, zákon, co se děje po smrti atd.

Dále se Ford zaměřuje na to, co učí apoštol Pavel o spravedlnosti z víry. Když toto řekne, tak jde o to jak Ford chápe to, co učí Pavel v dopise Římanům na toto téma. Mnozí teologové to tak dělají, že se zaměří na to, co jeden autor Bible učí o určitém tématu. To je svým způsobem legitimní. Ovšem adventistický přístup ke studiu Bible je, že porovnáváme všechny texty z celého Písma k danému tématu a nejenom to, co o tom píše jeden člověk, byť by to byl pravděpodobně největší teolog všech dob apoštol Pavel.

Dále Ford říká, že [věřící člověk má rozsudek posledního soudu v okamžiku, když uvěří](#). Tomu jako ASD nevěříme. My věříme, že o osudu člověka rozhoduje vyšetřující soud a hodnotí se celý jeho život. Důležité je tedy jaké postoje má každý člověk na konci svého života, když bude zhodnocen celý náš život a naše lojalita ke Kristu. Když chápeme ospravedlnění z víry tak jako Luther a Kalvín, tedy že v okamžiku křtu jsou člověku odpuštěny všechny jeho hříchy, ty minulé stejně tak, jako ty budoucí, tak se mýlíme. Tyto a podobné názory zaznívají z našich kazatelen a většina posluchačů je spokojená s tím co slyší. Desmond Ford svými názory, svojí teologií nahradil adventistické pilíře víry. Jeho teologický dům, jeho stavba vypadá takto. Základ neboli fundament tvoří Bible plus církevní tradice, plus filosofie. Na tomto základu stojí jeden pilíř, který by se dal nazvat falešné evangelium. Střecha je tvořena evangelikálním teologickým systémem postaveným na Lutherovi a Kalvínovi a různými jinými modifikacemi toho samého. Tím se ovšem radikálně mění poslání naší církve.

Dalo by se to vyjádřit ještě jinak. Díky tomu, že jsme zapomněli na pilíře víry plus díky naší lenosti studovat Písmo každý sám pro sebe a neochotě ověřovat si, jestli to, co nám lidé vyškolení v akademických institucích předkládají ve svých sobotních i nesobotních úvahách, kázáních a přednáškách plus množství zdrojů, z nichž čerpáme, tedy zdroje z jiných denominací plus filosofie, z toho se vyvinul pilíř falešného evangelia. Z toho vznikl kompletní a harmonický systém nesprávné teologie a filosofie. To ohrožuje organizaci naší církve a poslání, které ve světě máme.

Další věc, která ohrožuje existenci našeho hnutí je skutečnost, že mnozí lidé mezi námi zpochybňují inspiraci Písma.

Jako příklad si ukážeme vlivného teologa na Andrews universitě jménem Fritz Guy, který ve své knize Přemýšlet teologicky - **Adventistické křesťanství a interpretace víry** z roku 1999 na str. 225 píše: „Adventistické teologické uvažování by mělo být tri polární. Ty tři póly jsou křesťanské evangelium, tedy ospravedlnění z víry, což je naše duchovní centrum, dále náš kulturní kontext, tedy kde žijeme, uctíváme, svědčíme a sloužíme. A konečně naše adventistické dědictví, což je základ naší teologické identity.“ Na prvním místě je tedy křesťanské evangelium, ať už pod tímto pojmem každý rozumí něco jiného, pak je kulturní kontext, který asi definuje, co máme říkat a co neříkat, jak to říkat, kdy to říkat a komu to říkat. A na posledním místě je adventistické dědictví. Otázkou je, co to vlastně je? Pro každého, se mi zdá, že je to něco jiného. Jedna věc, která vyplývá z takovýchto postojů je přijetí teorie evoluce. V letech 2003-4 byla evoluce v naší církvi zavržena. 2010 bylo zavrnutí potvrzeno, ale některé university, jako např. La Sierra a jiné, evoluci přijali spolu s historicko-kritickými výkladovými metodami, které se dívají na Bibli, jako na produkt lidské tradice. V uších mi zní věty z českého prostředí typu, že prvních 11 kapitol knihy Genesis jsou báje hebrejských pastevců. Profesor Fritz Gui je jedním z největších zastánců a proponentů takového smýšlení přesto, že to církev oficiálně zamítla. To ovšem není biblický adventismus. Odpověď takových lidí by byla, Bible stejně není inspirována Bohem, jsou to pouze lidské tradice. Já bych zase na to mohl říci: „Dobře, tak běžte pryč a založte si vlastní církev.“ Oni na to ovšem řeknou: „Běž ty pryč a založ si vlastní církev.“ Já bych jim mohl říci: „Vy nejste ASD.“ Oni řeknou: „Ty nejsi ASD.“ A tak se naše církev dostala do situace, kde můžeme identifikovat 4 hlavní druhy adventismu. Jedná se o adventismus biblický, kam doufám patřím já. Pak adventismus historický, evangelikální a kulturní, nebo sociální. Problém je, obzvlášť pro naši mládež, že jsou jim prezentovány názory, které si protirečí. Z toho vyplývá nejednota v základních otázkách adventizmu, interpretace prorocství, názory na ducha prorocství, jakým způsobem je člověk spasen atd. Mladí lidé jsou zmateni. To přináší frustraci, znechucení a často odchod do světa. Ztrácíme naši mládež. Satan se raduje. Otázka je, jak z toho ven.

Na to je těžké odpovědět. Ale pro začátek, co takhle začít každý sám u sebe. Přestat být líný a začít studovat Boží slovo, každý sám pro sebe. Jenom Bible a konkordance. Jako William Miller. Samozřejmě podle principu historicko-gramatické výkladové metody. A na modlitbách pod vedením sv. Ducha. A dál, po osobním studiu přijmout to, co sv. Duch ukázal našim pionýrům. Totiž pilíře víry. Svatyně, sobota, zákon, poselství tří andělů, stav člověka po smrti. Všechno to, co nás odlišuje od všech ostatních. Nebo se za to stydíme a chceme být jako Izraelité - stejní jako všichni ostatní? Co takhle učit se něco z Bible nazpaměť. Omezit čas strávený na sociálních sítích a místo toho studovat třeba historii adventizmu. Místo čtení cizích teologů, někdy i těch vlastních, číst radši knihy Ducha prorocství.

A na konec poznámka, můj osobní názor. Modlíme se a máme se modlit o vylití Sv. Ducha. To je dobře, to dělejme. Ovšem já, kdybych byl Sv. Duch, tak bych si třeba pomyslel. A to je teď jenom moje hloupá lidská úvaha. To je fajn, že se modlí o to, abych na ně byl vylit. Ovšem problém je v tom, že oni ani nepřijímají to, co jsem již dávno ukázal jejich předchůdcům, pionýrům, totiž pilíře víry. Myslí si, že to byli hloupí nestudovaní lidé, zatímco oni jsou teologicky na výši. Jsem zmaten nevím, co mám dělat. A tak raději počkám, třeba se někdy vzpamatují. Jenom doufám, že to snad zase nebude trvat dalších 40 let, jako tenkrát u Izraelců, než vešli do zaslíbené země. Rád bych se s nimi totiž setkal tváří v tvář.